

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Strategio Scholastico. 327.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

Στρατηγῶ χολασηκῶ. τκζ.

Strategio Scholastico. 327.

Εἰ καὶ τὸ νόμῳ Μωυσίως ἐπεροδὸ-
 μως, ἀμύιασθαι διέγνωε. ἀλλ' ἴσθι
 ὅτι καὶ ἀμέτρωσ ἀμυροδρον ἀδι-
 κῆν. ὅταν γὰρ πε μεζους τῆς πλαι-
 σμάτων ἐπιφέρῃ τὰς ἡμωείας, δυνά-
 περον ἀρχει παλιν. ἐκούῳ ἀμεινον μὲν
 τὸ μὴ ἀμύιασθαι, ἀλλὰ φιλοσοφεῖν.
 οὐκ ἀπίθαιον δὲ καὶ τὸ ἀμύιασθαι με-
 τρίας τὸ φιλοσοφεῖν μὴ ἐπιγνῶντων. τὸ
 γὰρ ἀμέτρωσ εἰς τὴν τῶν ἐξ ἀρχῆς
 ἀδικούντων τάξιν ὡς ἀπέμπευε τ' ἀμυ-
 ρόμωρον. καὶ ταῦτα μὲν εἰς ποσοδὸν
 μὴ ἀγνοεῖ δι, ὡ σοφέ, ὡς ὁ νομοθέτης
 Μωσῆς παρομαστέλλων τῆς ἰσθαίων
 τῶν ἀχάθεκτων ὁμίλων, ἵνα φόβω τῶν
 παθῶν μὴ δράσασιν, τῶτο σωτηχάρησε
 μάλλον ἢ ἐθέσασιν.

Et si Mosis legi innitens acceptam iniu-
 riam vlscisci constituisti, illud tamen sciro,
 fieri etiam posse, vt qui modū in vlscen-
 do excedit, iniuriam inferat. Nam cūm
 quispiam maiores delictis cruciatibus in-
 fert, rursus iniuriæ auspex est. Ac proinde
 melius quidem atque consultius fuerit il-
 latā iniuriam minimè referre, verūm ani-
 mi patientiam adhibere: nō tamen ineptū
 atque absurdum, vt qui patientem animū
 præstare nefciat, mediocriter sese vlscisca-
 tur. Nam si id immodicè fiat, eum, qui ac-
 ceptam iniuriam vindicat, ad illius, qui la-
 cessiuit, gradum transmittit. Ac de his ha-
 ctenus. Illud autem ne ignores, vir sapiēs,
 legislatorem Mosē, effrenatum Iudæo-
 rum impetum reprimentem (quo videlicet
 perpetiendi metu ab inferendis iniuriis de-
 terrentur) hoc potius permisisse, quā
 sanxisse.

Ἀετῶ κόμητι. τκη.

Æticio comiti. 328.

Οἱ τῆς ἐξ ἀρχῆς εὐεργετήσασιν εἰς
 ἀπαντα κατακολεθεῖν ἀσπιδάζοντες,
 καὶ μὴ διχμα σκῆνοι αἰτοῖεν, ἀμαρ-
 τῶν μοι δοκοῦσι. καὶ δοκῶσι κοινω-
 οῦντες ἢ διχῶσ ἀράγματι, διχῶσ ἑτε-
 ρω παρῆλθεν τὴν μέμην τῶ ἀμεί-
 βεσθαι τῆς εὐ ποιήσασται. καὶ δὲ τῶν
 εὐ παθόντων αὐτενποιῶν ἐν χαλδῆς ἀ-
 μειροδρον, οὐκ ἐν χαλδῆς συμπαρά-
 ῆσασται. αὐτῆ γὰρ οὐκ ἐστὶν ἀμειβή
 ἀλλ' ἀδικία.

Qui iis, à quibus primūm beneficio af-
 fecti sunt, etiamsi illi minimè æqua petāt,
 omnibus tamen in rebus obsecundare sa-
 tagunt, meo iudicio peccant, quamuis
 dum iniquæ rei participes se præbent, cul-
 pam suo altero iure obuelare videantur,
 nempe quòd iis, à quibus beneficium ac-
 ceperint, gratiam reſpendant. At verò con-
 uenit, vt qui beneficio affectus est ita be-
 neficium referat, vt in bonis atque honē-
 stis rebus eum, cuius beneficio vſus est, re-
 muneretur, non autem in malis operam
 ipsi nauet. Hęc enim non remuneratio est,
 sed iniustitia.

Μακαρίῳ πρεσβυτέρῳ. τκθ.

Macario Presbytero. 329.

Ὅτε οἱ ἀλιτήριοι δαίμονες μετὰ
 τῶν πρῶτων αὐτοῖς ἀββόλων,
 εἰδὲν ἔπασαι ἐν ταῖς μέναις, ἀλλὰ
 πάσης ἀδικίας καὶ πλεονεξίας ἐμφο-
 ρέμενοι, καὶ ὑβρεως κόρον οὐκ εἰδότες
 ὅτι τὸ ἔχατον τῆς παθῶν τῆς ἀνθρώ-
 πους ἀπῆλασαν. τότε δὲ τίτε ὁ τῶν

Quo tempore pestiferi dæmones vnā
 cum imperatore suo diabolo nihil in or-
 dine manere permiserunt, verūm omni
 iniquitatis ac rapacitatis genere se ingur-
 gitantes, nec vllam contumeliæ suę atque
 petulantiaę fatietatem agnoscentes, morta-
 les in malorum extremum compulerunt,
 Y 7 ij